

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/261/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614221713
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614221713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a členov senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Bystrianskej v právnej veci žalobkyne Q. L., W. Q. X. A. Q., S. XX, zastúpenej JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefanikovo nám. 5, proti žalovanému Š. L., W. Q. X. A. Q., S. XX, S.Č. X. A. Q., Y. XX, zastúpenému Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 29, v konaní o vylúčenie manžela z užívania nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 4C/332/2014-111 zo dňa 7.3.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa na návrh žalobkyne úplne vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu na S. J. Č. XXXX, E. Č. XX Q. X.Š. A. Q., X. A. F. I. O. Č. XXXXX/XX- zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX P.X Q. O.Ú. X. A. Q., zapísanom na LV č. XXXX O. Ú. X. A. Q., ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. V prevyšujúcej časti návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia povinnosti žalovanému nevstupovať do predmetného rodinného domu zamietol. O trovách konania si vymienil rozhodovať po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení súd konštatoval, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, N. P. X. A. P. H. T. XX.XX.XXXX Y. P. Š. A. XX.XX.XXXX. Dom súpisné číslo XXXX, E. Č. XX, postavený na parcele č. XXXXX/XX E. Q. XXX P.X, N. Q. D. Č. XXXX O.Ú. X. A. Q., patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia žalovaného z užívania označeného rodinného domu ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, (manželstvo uzavreli XX.X.XXXX), kvôli jeho verbálnej a fyzickej agresivite, (žalovaný žalobkyňu často fyzicky napádal a spôsoboval jej poranenia). Po jednom z útokov keď žalobkyňa vyhľadala lekárske ošetrovanie, lekár podal na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie z týrania blízkej a zverenej osoby. Žalovaný opustil rodinný dom, ale neprestal na žalobkyňu útočiť, pravidelne chodil do domu, žalobkyňu fyzicky napádal, vymýšľal si, že ho napáda a podával na ňu nezmyslené trestné oznámenia. Súd na návrh nariadil predbežné opatrenie a zakázal žalovanému vstupu do domu a priblíženia sa k žalobkyni. Táto tvrdila, že správanie žalovaného zle vplyva na maloleté deti, ktoré sú zo správania žalovaného zmätené a má obavy o ich duševný vývin, že spolužitie so žalovaným jej spôsobovalo duševné útrapy, čo je pre ňu neznesiteľným. Podľa tvrdenia žalobkyne pokiaľ by účastníci žili v spoločnej domácnosti, pri agresívnej povahe žalovaného by mohlo dôjsť ľahko k rodinnej tragédii vzhľadom na agresívnu povahu žalovaného, ktorý pri rozčúlení ju nielen udiera, ale aj kope, ťahá za vlasy, hádže o stenu, vláči po zemi, a teda žalobkyňa je v ohrození zdravia a života.

Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka mal nesporné, že dom zapísaný na LV č. XXXX O..Ú.. X. A. Q. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Z odôvodnenia vyplýva, že tak rozhodol napriek tomu, že žalovaný poprel, že žalobkyňa napádal a sám uviedol, že táto v návrhu neuvádza konkrétne situácie, za ktorých malo dôjsť zo strany žalovaného k fyzickej agresivite, napádaniu, neodkazuje na žiadne dôkazy, ktorými by preukazovala oprávnenosť svojich tvrdení a že by došlo k situáciám a k takému konaniu žalovaného, ktoré by zakladalo vylúčenie užívania zo spoločného rodinného domu. Súd mal za preukázané, že spolužitie účastníkov je konfliktné, poznačené vzájomnými napadnutiami, ktoré vyústili do podávania trestných oznámení, a na návrh žalobkyne k nariadeniu predbežného opatrenia, v konaní sp.zn. 10C/158/2014, právoplatne v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/61/2015-72 zo dňa 29.01.2015, zdržať sa vstupu do rodinného domu na S. J. Č.. XXXX, E. Č. XX Q. X. A. Q. až do právoplatného rozhodnutia o vylúčení žalovaného z užívania rodinného domu. Žalobkyňa uznesením uložil v lehote 30 dní podať návrh na začatie konania o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného rodinného domu.

Z výsluchu účastníkov konania mal súd nesporné preukázané, že medzi účastníkmi dochádzalo k takým situáciám, ktoré možno charakterizovať ako fyzické napadnutie žalobkyne zo strany žalovaného, ale aj fyzické napadnutie žalovaného zo strany žalobkyne. Účastníci konania podrobne popísali incidenty, ktoré sa odohrávali v E. XXXX, Q. Y. XXXX, Q. U. XXXX, T. XX.XX.XXXX, pričom z týchto incidentov každý z účastníkov konania popísal zo svojho subjektívneho pohľadu s tým, že každý viní z fyzického napadnutia protistranu, nesporným však zostáva skutočnosť, že došlo k fyzickému napadnutiu žalobkyne zo strany žalovaného. Toto mal súd preukázané z lekárskeho správy MUDr. M. F., P.. U. P. N. T. XX.XX.XXXX, P. T. G. N. T.Ň. XX.XX.XXXX, ktorý podal podnet na začatie trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd to mal tiež za preukázané zo spisu sp. zn. ČVS: ORP-541/1-VYS-SN-2014 keď vo veci bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre fyzické a psychické násilie žalobkyne. Súd prvého stupňa toto mal za preukázané vypočutím svedkov, vyžiadaným znaleckým posudkom z odboru psychológie na posúdenia rozumových schopností, intelektu a pamäťových schopností žalobkyne k jej schopnosti vnímať, vyjadriť sa a pravdivo popísať udalosti, ale aj ozrejmiť, či sa u žalobkyne prejavujú znaky týranej ženy.

Zo znaleckého posudku mu vyplynulo, že žalobkyňa je intelektuálnymi schopnosťami v pásme nadpriemeru, s rozvinutým myslením a uvažovaním, ide o osobu emočne labilnú, čo má súvis s domácim násilím, má slabú odolnosť voči stresu a objavujú sa u nej neurotické reakcie a zníženie sebavedomia pod vplyvom domácej situácie. U žalobkyne neboli zistené poruchy vnímania a halucinácií, sklon ku klamaniu a skresľovaniu skutočnosti a ani snaha o pomstu vo vzťahu k žalovanému, konanie žalovaného na psychike žalobkyne nezanechalo trvalé následky, ale sa objavili signály nevyrovnaného psychického stavu, emočná labilita, strach, úzkosť, depresia, ale aj existencia neurotických reakcií, a častosť verbálnych atakov u žalobkyne začína rozvíjať syndróm týranej osoby, a predpokladu, že sa bude stále nachádzať v nemennom konfliktnom prostredí hrozí zhoršenie jej stavu.

Súd konštatujúc, že vec ČVS: ORP-541/1-VYS-SN-2014 bola 04.01.2015 bola postúpená Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Spišská Nová Ves na prejednanie priestupku považoval za naplnené podmienky ustanovenia § 146 OZ. Z právoplatného rozhodnutia Okresného úradu Spišská Nová Ves č. OU-SN-OVVS/2015/008077 zo dňa 20.10.2015 a mal tiež preukázané, že konanie o priestupku bolo zastavené, lebo spáchanie skutkov nebolo žalovanému preukázané (skutky za obdobie od E. XXXX T. XX.XX.XXXX), keď sa mal žalovaný voči žalobkyne hrubo správať a počas hádok ju fackovať tak, že spadla na zem a bral do úvahy fyzické napadnutia v Y. XXXX keď žalovaný mal dať facku žalobkyne, pri ktorej spadla na zem a udrela si obidva lakty, dňa XX.XX.XXXX jej mal vulgárne vynadať do p..., udrieť po tvári, chytiť pod krk, hodiť na dlážku, škrtiť ju a vyhrážať sa jej ublížením na zdraví a zabitím, XX.XX.XXXX hrubé správanie spočívalo vo vulgárnom vynadaní do k..., p... so spôsobením drobného ublíženia na zdraví tým, že ju chytil pod krk, hodil na dlážku, držal na dlážke, vykrútil jej ruku, poškríbal ju, čím jej mal spôsobiť zranenie - pomliaždenie v záhlaví, odreniny oboch laktov a iné zranenia a zo spisu ČVS: ORP-14/1-VYS-SN-2015 tiež nemal preukázané, že došlo prečinu únosu podľa § 210 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa, keď bez súhlasu žalovaného vycestovala s maloletými deťmi do M. N. P., lebo toto bolo uznesením odmietnuté, Konštatujúc, že hoci zo spisu 15P/215/2014 súdu prvého stupňa mal preukázané, že rozsudkom zo dňa 09.12.2015, bolo manželstvo účastníkov konania právoplatne rozvedené a maloleté deti boli na čas po rozvedení zverené

do osobnej starostlivosti matky s určením výšky výživného, ktoré je povinný otec prispievať na ich výživu a bol upravený styk otca s maloletými deťmi a výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k rozvodu manželstva, mal za preukázanú existenciu dôvodov pre svoje rozhodnutie.

Viedol ho k tomu záver z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 16P/5/2015-199 zo dňa 01.12.2015 keď súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu a maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bola určená výška vyživovacej povinnosti žalovanému a upravený styk žalovaného - otca s maloletými deťmi a rozsudok v dôsledku podaného odvolania nenadobudol právoplatnosť. Záujem matky a detí bol tak umocnený vytvorením predpokladov ich výchovy.

Napriek tomu, že žalovaný podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného v konaní vedenom pod č.k. 10C/158/2014-26 súdu prvého stupňa dňa 05.12.2014, ktorým v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/61/2015-72 zo dňa 29.01.2015. a konanie sa viedlo pod sp.zn. 2C/205/2015 a uznesením zo dňa 26.02.2016 súd zrušil nariadené predbežné opatrenie tvrdiac, že pominuli dôvody pre ďalšie trvanie predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku súd svoj rozsudok odôvodnil a to aj zisteniami zo svedeckých výpovedí P. Ž. L. O., Y. F. Ž. G. D. Y. G. Q., ktoré mali priame, aj sprostredkované vedomosti o spôsobe spolužitia účastníkov konania, ale potvrdili, že medzi účastníkmi konania dochádzalo k fyzickému násiliu a nebolo možné jednoznačne posúdiť, kto hádky, v dôsledku ktorých došlo k fyzickému násiliu, vyprovokoval.

Súd vychádzal aj z toho, že žiaden z účastníkov konania nepoprel konflikty, v dôsledku ktorých došlo k fyzickému napadnutiu a faktom zostáva, že k týmto skutkom došlo aj keď Okresný úrad Spišská Nová Ves č. OU-SN-OVVS/2015/008077 dňa 20.10.2015 konštatoval, že páchanie skutkov nebolo žalovanému preukázané. Súd bol viazaný uvedeným rozhodnutím, ale z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k fyzickému napadnutiu zo strany žalovaného došlo, potom, čo ho žalobkyňa vyprovokovala. Súd v odôvodnení jasne konštatoval, že z vykonaného dokazovania, zo zistení, že spolužitie účastníkov sa stalo neznesiteľným, keď ide o vzťah, ktorý bráni ďalšiemu spolužitiu účastníkov konania v nehnuteľnosti, ktorá tvorí ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Žalovaný nepoprel existenciu nezhôd v spolužití účastníkov konania tvrdiac, že k fyzickému napadnutiu došlo v situáciách, v ktorých sa neovládal, z dôvodu provokácie zo strany žalobkyne. Súd konštatoval, že návrh na vylúčenie žalovaného z užívania sporných nehnuteľností je návrhom dôvodným, hoci v súčasnosti má žalovaný samostatné bývanie a do domu A. S. J. Č.. XX nevstupuje a dodržiava vykonateľné rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia v konaní sp.zn. 10C/158/2014, ktoré bolo uznesením č.k. 2C/505/2015-22 zo dňa 26.02.2016 zrušené. (uznesenie o zrušení predbežného opatrenia nenadobudlo právoplatnosť). Uviedol, že z výkladu ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že postačuje hrozba násillia či už fyzického alebo psychického násillia, čo v tomto prípade bolo nesporné a vytvorené pomery znemožňovali pokojný život žalobkyne, aj maloletým deťom, keď dlhodobo žila v obavách o svoje zdravie a život žalobkyne mala záujem manželstvo zachovať, avšak v súčasnosti už nie je možné, aby účastníci konania žili v jednom dome do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré zaniklo rozvodom tohto manželstva právoplatne ku dňu XX.XX.XXXX.

Súd dôkazy hodnotil jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti, pričom najmä podľa tohto znaleckého posudku za predpokladu, že účastníci zostanú bývať v spoločnej domácnosti a stav zostane nezmenený, dôjde k rozvinutiu syndrómu týranej ženy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v plnom rozsahu uniesla bremeno tvrdenia a dôkazov v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto súd žalovaného vylúčil z užívania domu a nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX O..Ú.. X. A. Q., ktorý tvorí bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania, ale návrh zamietol o úplnom vylúčení žalovaného z užívania rodinného domu, lebo ten subsumuje aj povinnosť žalovaného nevstupovať do predmetného rodinného domu.

O trovách konania si súd vymienil rozhodovať podľa § 151 ods. 3 O.s.p. lebo je potrebné rozhodnúť aj o trovách nariadeného predbežného opatrenia v konaniach vedených na tunajšom súde sp.zn. 10C/158/2014 a o trovách konania o zrušení predbežného opatrenia vedeného pod sp.zn. 2C/505/2015.

O povinnosti žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, si súd vymienil rozhodnúť samostatným uznesením.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému trovy odvolacieho konania. Odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Ak žalobkyňa svoju žalobu odôvodňovala tromi skutkami, ktoré sa mali udiť v časovom odstupe niekoľkých mesiacov na preukázania násillia žalovaného, toto nebolo preukázané. Žalovaný uviedol, že súd je viazaný rozhodnutím správneho orgánu v správnom konaní. Voči žalovanému pre podozrenie zo spáchania priestupku bolo konanie zastavané z dôvodu, že vina nebola žalovanému preukázaná. Žalovaný nie je vinný zo spáchania skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu a v žiadnom prípade sa nedopustil priestupku ani trestného činu, kde by poškodenou bola žalobkyňa. Podľa žalovaného súd prvého stupňa nesprávne vzal za základ znalecký posudok MUDr. Sklenárovej, ale nezaoberal sa komplexne všetkými dôkazmi, ktoré viedli vyšetrovateľa a následne priestupkový úrad k rozhodnutiu vo veci. Spôsob, akým súd vyhodnotil dôkazy v tomto konaní, považoval za nezákonný, považujúc celé konanie za nezákonné, ak proti žalovanému bol jeden z mnohých dôkazov vyhotovený (znalecký posudok), bez uznania žalovaného za vinného v jeho neprospech. Spochybňoval hodnovernosť nepriamych dôkazov, výpovedí svedkyň, ktoré označil za naučené, pričom bolo preukázané, že sa aj navzájom líšili v podstatných okolnostiach, ktoré všetky majú základ v tvrdeniach žalobkyne, ktoré skresľujú úmyselne realitu, aby žalobkyňa dosiahla svoj cieľ, aby mohla nerušene užívať predmetnú nehnuteľnosť patriacu do BSM. Záver súdu prvého stupňa, že spolužitie sa stalo neznesiteľným, považoval za nepreukázaný. Nesprávne právne posúdenie veci videl v tom, že súd na danú vec aplikoval § 146 ods. 2 OZ, aj keď na to neboli splnené podmienky na jeho vylúčenie z užívacieho práva, ktoré je zásahom do vlastníckeho práva. Súd prvého stupňa vyhodnotil spolužitie ako neznesiteľné, pričom uvádza, že sám žalovaný nepoprel existenciu problémov a nezhôd, ktoré vznikali v spolužití, pričom toto nie je pravdou, uvedené tvrdenie žalovaného nikdy nevykonal a nebolo by ani pravdivé. Žalobkyňa svoj návrh odôvodňovala v zásade od 3 skutkov, ktorých spáchanie nebolo žalovanému preukázané a nemožno hovoriť o neznesiteľnosti spolužitia pretože neznesiteľnosť spolužitia, podľa § 146 ods. 2 OZ musí byť istej intenzity, dlhodobé a súvislé. Sama žalobkyňa netvrdila, aby v období medzi udalosťami, o ktoré skutkovo opiera svoj nárok, bolo spolužitie neznesiteľné. Skutkový záver o tom, že pomery v domácnosti boli dlhodobo neznesiteľné, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd sa ani len nezaoberal možnosťou obmedzenia užívacieho práva. Vytykal súdu prvého stupňa, že sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že v zmysle § 146 ods. 2 OZ súd môže obmedziť na návrh jedného z manželov užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť, ale rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15C/214/2014 zo dňa 1.12.2015 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, právoplatne dňa 9.12.2015 a pre súd je rozhodujúci skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku. Žalobkyňa a žalovaný od X.XX.XXXX nie sú manželmi, preto nie je možné na daný právny vzťah aplikovať § 146 ods. 2 OZ. Zákonodarca tu neuvádza ako oprávnenú aj vylučovanú osobu „bezpodielového spoluvlastníka“, ale vždy jedného z manželov ako oprávnenú osobu a druhého manžela ako vylučovanú osobu. Súd sa v odôvodnení rozsudku s touto okolnosťou vôbec nevysporiadal, čo robí napadnutý rozsudok nepreskúmateľným, a tým aj odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Ak by sa súd s touto okolnosťou aj vysporiadal, potom by sa jednalo o nesprávne právne posúdenie veci.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a uviedla, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil, keď žalovaného vylúčil z užívania nehnuteľnosti pre jeho agresívnu povahu, ktoré v nej vzbudzovali obavu a ktoré viedli k záveru syndrómu týranej ženy, ktorý bol u nej rozvinutý. Napriek tomu, že konanie žalovaného bolo priestupkovo riešené, nijako to nevyvracia existenciu lekárskeho správy súvisiacich s jej ošetrovaním potom, čo ju žalovaný fyzicky napadol. Spolužitie považuje za neznesiteľné, žalovaný aj po rozvedení manželstva sa domáha vstupu do domu a ona sa dôvodne obáva o svoje zdravie a zdravie maloletých detí, ktorých stav sa zhoršil v dôsledku správania žalovaného. K námietke žalovaného, že nedošlo alebo nebola preukázaná hrozba intenzity, ktorá by odôvodňovala závery súdu prvého stupňa uviedla, že posudky fyzického a psychického násillia, ktoré pretrvávalo a ktoré traumatizovalo nielen žalobkyňu, ale aj maloleté deti dáva priestor rozhodnutiu súdu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201

O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vyhlásenie rozsudku zverejnil 15.6.2016, (minimálne päť dní vopred) na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.6.2016 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 227 na 2. poschodí (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. za použitia § 211 ods. 2 O.s.p.).

Súd vecne správne rozhodol vo veci samej a jeho rozsudku nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo tieto nesprávne vyložil. Odvolací súd nezistil ani inú vadu konania uvedenú v § 221 ods. 1 O.s.p.

Súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie vo veci samej, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok vo veci samej ako vecne správny potvrdil, podľa § 219 ods.1 O.s.p.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Ani jeden zo žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Súd vykonal všetky účastníkmi navrhnuté a predložené dôkazy, poučil ich podľa § 120 ods. 4 O.s.p, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132- § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132- § 135 O.s.p.

Žalobca ako vadu konania uviedol tiež nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd konštatuje, že nesprávnym právnym posúdením je mylná aplikácia právnej normy na zistený skutkový stav, alebo použitie takej právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav vôbec nemožno použiť. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudku súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až §

135 O.s.p. alebo, že by súd na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Žalovaný neuviedol v odvolaní nič, čo by zakladalo existenciu uvedeného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods.1 písm. f). Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods. 2 O.s.p. a zásadám súdnej praxe, preto nie je nepreskúmateľný.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že je v úplnom súlade s ustálenou súdnou praxou, preto odvolací súd nepovažuje za potrebné k tomu nič dodávať.

Odvolací súd po preskúmaní veci v napadnutej časti dospel k záveru, že v tejto časti súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol. Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku v napadnutej časti, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolacie námietky žalovaného odvolací súd považuje v celom rozsahu za neopodstatnené. Odvolací súd sa náležitým spôsobom vypořiadal s vykonaným dokazovaním, vrátane svedeckých výpovedí.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.